

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

24. august 2018

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 436 (Alm. del) af 26. juni 2018 stillet efter ønske fra Rune Lund (EL)

Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af FIU alm. del - spørgsmål 118 (2016-17) redegøre for, om ministeriet mener, der kan skæres ubegrænset i SU'en uden at det vil påvirke uddannelsestilbøjeligheden og dermed velstand og arbejdsudbud? Hvilke dynamiske effekter antager ministeriet ved en nedskæring på SU'en på henholdsvis 5, 10 og 20 og 50 pct.? Der henvises til redegørelsen om ministeriets regneprincipper, jf. FIU alm. del bilag 128.

Svar

Idet SU er en indkomstoverførsel, og derfor ikke indeholdt i det offentlige forbrug, er emnet kun overfladisk behandlet i Finansministeriets rapport *Regneprincipper og modelanvendelse – dynamiske effekter af offentligt forbrug og offentlige investeringer* (Finansudvalget (alm. del), bilag 128), jf. rapportens kapitel 3 i afsnittet *Undervisning* (s. 83-93).

Hvis der tages udgangspunkt i udspillet *Et stærkere Danmark – Et mere robust SU-system*, blev der lagt til grund, at en reduktion i SU-satsen på ca. 20 pct. vil give et forøget arbejdsudbud på ca. 5.800 fuldtidspersoner fuldt indfaset. Skønnet for beskæftigelsesvirkningen er baseret på to effekter, dels øget arbejdstid under studiet, og dels reduktion i studieforsinkelse, jf. *besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 280 (alm. del) af 21. marts 2017*. Regneprincipper for arbejdsudbudsvirkninger på SU-området via ændret gennemførelstid og arbejdsomfang under studierne er beskrevet i bilag 2 i *besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 607 (alm. del) af 20. september 2017*.

Både de offentlige forbrugsudgifter til uddannelse og SU-udgifterne, kan ses som tilskud til den enkeltes investering i at tage en uddannelse. Sammenlignet med en situation, hvor disse udgifter slet ikke blev afholdt, bidrager de givetvis til at øge uddannelsestilbøjeligheden og dermed uddannelsesniveaet. Dette kan blandt andet ske ved at de negative incitamentsvirkninger på uddannelsesniveaet af relativ høj og progressiv beskatning modgås og ved at muligheden for at tage uddannelse uanset social baggrund og økonomisk formåen understøttes. En sådan konstatering er dog ikke tilstrækkelig til at konkludere, at mindre ændringer i de offentlige udgifter til fx SU vil have effekter, som svarer til de gennemsnitlige effek-

ter af de samlede udgifter på uddannelsesområdet, *jf. Regneprincipper og modelanvendelse – dynamiske effekter af offentligt forbrug og offentlige investeringer.*

Det er således muligt, at betydelige reduktioner af SU'en *alt andet lige* vil kunne reducere uddannelsestilbøjeligheden og dermed på sigt velstand og arbejdsudbud. Det er dog som nævnt ikke klart om – og i givet fald i hvilket omfang – mindre ændringer vil have tilsvarende effekter, hvilket også vil skulle ses i sammenhæng med den konkrete udformning af ændringerne samt eventuelle øvrige, relaterede ændringer.

Eventuelle effekter på uddannelsestilbøjeligheden af en generel reduktion af alle SU-satser vil fx ikke nødvendigvis være de samme som at reducere SU-satserne forskelligt på tværs af uddannelser (fx reducere SU-satsen på kandidatuddannelser alene). Derudover vil effekterne også afhænge af, om reduktionen kombineres med forbedring af lånemuligheder for SU-lån, som det fx var tilfældet med udspillet *Et stærkere Danmark – Et mere robust SU-system*, hvilket også omtales i besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 118 af 22. november 2016.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister